

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH

obowiązujące w Centrum Edukacyjnym EduMaster

1. Wstęp

Dbanie o bezpieczeństwo dzieci, ochrona przed krzywdzeniem, reagowanie na podejrzenie krzywdzenia jest jednym z zadań placówki, w której przebywają dzieci. Niniejszy dokument ma na celu wdrożenie mechanizmów i zasad postępowania dotyczących bezpieczeństwa dzieci w Centrum Edukacyjnym EduMaster, 26-605 Radom, ul. Hallera 21 lok. 13 (zwanym dalej „Centrum”) oraz realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

2. Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606)
2. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 560)

3. Podstawowe pojęcia

1. Personelem jest osoba zatrudniona w Centrum, której powierzono wykonywanie czynności.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia osiemnastego roku życia.
3. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo w Internecie to wyznaczony przez dyrektora Centrum pracownik sprawujący nadzór nad zasadami korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz procedurami ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi w sieci.
4. Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich to wyznaczony przez dyrektora Centrum pracownik sprawujący nadzór nad monitorowaniem przestrzegania standardów, ich wdrażanie oraz realizację w Centrum.
5. Osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci to wyznaczony przez dyrektora Centrum pracownik, który odpowiada za przyjmowanie i procedowanie zgłoszeń zgodnie z przyjętymi w Centrum zasadami oraz prowadzenie dokumentacji w postaci kart interwencji.
6. Osoba odpowiedzialna za udzielenie wsparcia dziecku to wyznaczony przez dyrektora Centrum pracownik, który przygotowuje plan wsparcia dla dziecka po ujawnieniu krzywdzenia i dba o jego realizację.
7. Krzywdzenie dziecka to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej bądź społeczności, które ma szkodliwy wpływ na zdrowie, rozwój fizyczny lub psychospołeczny dziecka.¹ Krzywdzenie dziecka może przybrać formę przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania.
8. Przemoc fizyczna to celowe użycie siły fizycznej, którego efektem jest lub z dużym prawdopodobieństwem może być szkoda dla zdrowia, życia, rozwoju i godności dziecka, np. bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami itp.
9. Przemoc psychiczna to szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania, m.in.: niedostępność emocjonalna,

¹ Definicja krzywdzenia dziecka sformułowana przez Światową Organizację Zdrowia.

- okazywanie wrogości, umniejszanie, wyśmiewanie, straszenie, nieuwzględnianie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy opiekunem a dzieckiem itp.
10. Wykorzystywanie seksualne to zaangażowanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, naruszająca prawo i obyczaje danego społeczeństwa. Z wykorzystywaniem seksualnym mamy do czynienia wtedy, gdy występuje ono pomiędzy dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem i innym dzieckiem, w sytuacji zależności, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w stosunku opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby. Aktywność taka może obejmować: nakłanianie lub zmuszanie dziecka do udziału w jakichkolwiek prawnie zabronionych czynnościach seksualnych, wykorzystywanie dziecka do prostytucji lub innych nielegalnych praktyk seksualnych, wykorzystywanie dziecka do produkcji przedstawiń i materiałów pornograficznych.²
 11. Zaniedbanie obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i schemat, w którym rodzic/opiekun lub inny członek rodziny nie zapewnienia odpowiednich warunków rozwoju i dobrego samopoczucia dziecka – tam, gdzie rodzic jest w stanie to zrobić. Może to dotyczyć takich obszarów, jak m.in. zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia.
 12. Przemoc rówieśnicza to wszelkie nieprzypadkowe akty godzące w wolność osobistą jednostek lub przyczyniające się do fizycznej, a także psychicznej szkody osoby, wykraczające poza społeczne zasady wzajemnych relacji.

4. Zasady weryfikacji personelu

1. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności edukacyjnej dyrektor Centrum realizuje obowiązki określone w art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 560).
2. Dyrektor Centrum uzyskuje informacje, czy dane osoby (wskazane w załączniku nr 3), z którą ma być nawiązana współpraca, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
3. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, przedkłada dyrektorowi Centrum informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1939) lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada dyrektorowi Centrum informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, składa dyrektorowi Centrum oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada dyrektorowi Centrum informację z rejestrów karnych tych państw

² Definicja wykorzystywania seksualnego sformułowana przez Światową Organizację Zdrowia.

uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. 4 lub 5, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
7. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w pkt. 4-6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa dyrektorowi Centrum oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1939) oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z realizacją oferty edukacyjnej Centrum (załącznik nr 1 i 2).
8. Oświadczenia, o których mowa w pkt. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”.
9. Sprawdzenie osoby, z którą ma być nawiązana współpraca, zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, dyrektor Centrum dokumentuje poprzez utrwalenie w formie wydruku i załączenie do dokumentacji osoby, z którą ma być nawiązana współpraca.

5. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi

1. Personel zobowiązany jest do:
 - a. szanowania godności dziecka, respektowania jego poglądów, uznania jego praw,
 - b. traktowania indywidualnie każdego dziecka, zwracania uwagi na jego potrzeby,
 - c. zachowania obiektywizmu, sprawiedliwości, cierpliwości,
 - d. szanowania prawa dziecka do prywatności,
 - e. w razie potrzeby kontaktowania się z dzieckiem poza godzinami pracy w sprawach służbowych wyłącznie za pośrednictwem rodziców/opiekunów prawnych,
 - f. uwrażliwienia dzieci na przestrzeganie zasad wzajemnych bezpiecznych relacji
2. Personelowi zakazuje się:
 - a. faworyzowania dziecka,
 - b. zawstydzania, upokarzania, obrażania dziecka,
 - c. krzyków, w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka,
 - d. utrwalania wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych,
 - e. naruszania nietykalności fizycznej dziecka,
 - f. kontaktowania się z dzieckiem poprzez wiadomości prywatne.

6. Zasady podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. Interwencja to działanie w celu ochrony dziecka i zapewnienia mu bezpieczeństwa. Zakłada podejmowanie działań zgodnie z najlepszym interesem dziecka i współpracę osób zaangażowanych w ochronę dziecka krzywdzonego. Podstawowym celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia i zapewnienie bezpieczeństwa dziecku poprzez szybką i skuteczną reakcję. Podejmując interwencję należy wziąć pod uwagę wyjątkowość każdego przypadku i konieczność dostosowania się do jego specyfiki.
2. Interwencja w związku z ujawnieniem lub podejrzeniem krzywdzenia dziecka może przybrać formę wewnętrzną (działania podejmowane w celu zatrzymania krzywdzenia i pomocy dziecku z wykorzystaniem wewnętrznych zasobów Centrum) lub zewnętrzną – prawną (powiadomienie organów i służb o podejrzeniu krzywdzenia dziecka).
3. Interwencja prawna może być realizowana w ramach ścieżek: karnej, cywilnej, procedury „Niebieskiej Karty”.
4. Każdy członek personelu, który zauważy lub podejrzewa u dziecka symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować, przekazując informację o zaobserwowanym zdarzeniu w formie notatki służbowej osobie odpowiedzialnej za ochronę dziecka w Centrum.
5. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka lub inna wyznaczona osoba posiadająca doświadczenie i umiejętności prowadzenia rozmów interwencyjnych z dzieckiem może przeprowadzić rozmowę z dzieckiem, osobą, która przygotowała notatkę służbową lub innymi członkami personelu, którzy mogą mieć wiedzę na temat opisanych zdarzeń, jeżeli potrzebuje dodatkowych informacji do oceny sytuacji i podjęcia adekwatnych działań.
6. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, Centrum składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
7. W przypadku zagrożenia dobra dziecka, Centrum składa wniosek o wgląd w sytuację rodzinną dziecka.
8. W przypadku podejrzenia przemocy domowej wobec dziecka, Centrum rozpoczyna procedurę „Niebieskiej Karty”.
9. O obowiązku zgłoszenia przez Centrum podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (organy ścigania, sąd) należy poinformować rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Jeżeli poinformowanie rodzica/opiekuna prawnego dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
10. Podstawą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu jest zapewnienie mu bezpieczeństwa we współpracy z rodzicami, o ile współpraca ta jest zgodna z dobrem dziecka i leży w jego najlepiej pojętym interesie.
11. Działania interwencyjne są koordynowane przez osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka.
12. Pisma inicjujące interwencję prawną podpisywane są przez dyrektora Centrum.
13. Zasadą udzielania pomocy przez Centrum dziecku krzywdzonemu jest współpraca zespołowa.

6a. Interwencja wewnętrzna

1. Najważniejsze elementy interwencji wewnętrznej to:
 - a. zorganizowanie spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi w celu wyjaśnienia sprawy,
 - b. ustalenie zasad dalszego postępowania,
 - c. poinformowanie rodziców/opiekunów prawnych o skutkach negatywnych działań lub zaniechań wobec dziecka.
2. Interwencję wewnętrzną prowadzi się w sytuacji, gdy nie występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dziecka, zachodzi duże prawdopodobieństwo, że rodzic wykaże gotowość współpracy, potrzeba zebrania większej liczby informacji na temat dziecka i jego sytuacji, zachodzi potrzeba dostarczenia rodzicom informacji o zjawisku przemocy, konsekwencjach (w tym prawnych), planowanych działaniach, możliwości otrzymania pomocy.

6b. Interwencja w sytuacji podejrzenia przemocy domowej

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 834) pod pojęciem przemocy domowej należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
 - a. narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
 - b. naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
 - c. powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
 - d. ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
 - e. istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udrczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej.
3. W sytuacji uzasadnionego podejrzenia, że przemoc w rodzinie dotyczy dziecka, należy wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty”.

6c. Interwencja w przypadku zagrożenia dobra dziecka

1. Podstawę interwencji cywilnej w sytuacji zagrożenia dobra dziecka stanowi art. 572 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 863).
2. Podjęcie interwencji cywilnej (wg załącznika nr 4) poprzez poinformowanie sądu opiekuńczego umożliwia rozpoczęcie przez sąd postępowania sprawdzającego i ewentualną ingerencję we władzę rodzicielską poprzez wydanie zarządzeń zabezpieczających dziecko i jego potrzeby.

6d. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

1. Podstawę interwencji karnej w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka stanowi art. 304 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 37) oraz art. 240 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 17).
2. Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (wg załącznika nr 5) umożliwia rozpoczęcie postępowania karnego i podjęcie działań przez organy ścigania.
3. W sytuacji gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczy osoby z personelu Centrum, osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka niezwłocznie informuje dyrektora Centrum.
4. W sytuacji gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka dotyczy osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka w Centrum, osoba, której ujawniono podejrzenie krzywdzenia albo która zaobserwowała podejrzenie krzywdzenia, zobowiązana jest sporządzić i przekazać notatkę służbową bezpośrednio do dyrektora Centrum.

6e. Interwencja w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka

1. W przypadku podejrzenia, że życie lub zdrowie dziecka jest bezpośrednio zagrożone, należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby. Wezwania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

6f. Interwencja w przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej

1. W przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej dziecka wobec innego dziecka należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami/opiekunami prawnymi oraz z dzieckiem doświadczającym krzywdzenia i jego rodzicami/opiekunami prawnymi.
2. Rozmowy wskazane w pkt. 1 powinny być przeprowadzane oddzielnie. Rozmowy prowadzi osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka lub inna wyznaczona osoba.
3. W sytuacji gdy inne dzieci mogą mieć wiedzę o podejrzanym krzywdzeniu, należy z nimi porozmawiać, zapewniając bezpieczne warunki rozmowy oraz dbając o swobodę wypowiedzi. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka doświadczającego krzywdzenia.
4. Ustalenia z rozmów są spisywane na karcie interwencji.
5. Dla dziecka doświadczającego krzywdzenia oraz dla dziecka podejrzanego o krzywdzenie sporządza się oddzielne karty interwencji.
6. Dla dziecka, które dopuściło się krzywdzenia, należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań, angażując do współpracy rodziców/opiekunów prawnych dziecka, o ile jest to możliwe i zgodne z dobrem dziecka.
7. Dla dziecka, które doświadczyło krzywdzenia, należy opracować plan pomocy, włączając działania mające na celu zapewnienie mu bezpieczeństwa, w tym izolacji od źródeł zagrożenia.

8. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów prawnych, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
9. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn zabroniony, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu demoralizacji lub popełnienia czynu zabronionego przez nieletniego.
10. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

6g. Interwencja w sytuacji ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku związanych z korzystaniem z Internetu

1. W przypadku zgłoszenia dotyczącego ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, związanych z korzystaniem z Internetu należy:
 - a. powiadomić rodziców/opiekunów prawnych dziecka pokrzywdzonego i dziecka udostępniającego treści,
 - b. zarejestrować zdarzenie na karcie interwencji, przeanalizować oraz odpowiednio udokumentować, zabezpieczając (jeżeli jest to możliwe) treść ujawnionych materiałów,
 - c. powiadomić policję/sąd w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego,
 - d. przygotować plan wsparcia dla dziecka pokrzywdzonego.

7. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

1. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku ma za zadanie:
 - a. współpracować ze specjalistami udzielającymi wsparcia,
 - b. opracować plan pomocy dziecku, dostosowując go do możliwości i kompetencji Centrum.
 - c. przekazać rodzicom/opiekunom prawnym wskazówki o rodzajach wymaganego wsparcia zewnętrznego i możliwościach poszukiwania pomocy.

8. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

1. Centrum, w przypadku zapewnienia dzieciom dostępu do Internetu, zobowiązane jest podejmować działania, które zablokują dostęp do treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich dla dziecka. W tym celu należy:
 - a. ustalić zakres zabezpieczenia oraz blokowania dostępu do treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich dla dzieci,
 - b. dokonać wyboru właściwego oprogramowania zabezpieczającego oraz blokującego, a także dokonywać jego bieżącej aktualizacji,
 - c. przed dopuszczeniem urządzeń osobistych dzieci do sieci Centrum ustanowić sieć zamkniętą z hasłem oraz konieczność akceptacji regulaminu przed przyłączeniem urządzenia.

2. Warunkiem dopuszczenia dziecka do korzystania z urządzeń Centrum jest zapoznanie go z zasadami bezpiecznego korzystania z Internetu. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie dokłada starań, aby proces zapoznania odpowiadał potrzebom dzieci.

9. Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów Ochrony Małoletnich

1. Realizacja Standardów Ochrony Małoletnich jest regularnie monitorowana.
2. Osoba wyznaczona przez dyrektora Centrum ma obowiązek co najmniej raz w roku dokonywać oceny standardów (wg załącznika nr 6) w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
3. Wnioski z przeprowadzonej oceny są pisemnie dokumentowane, a niniejszy dokument w przypadku stwierdzenia takiej konieczności modyfikowany.
4. Wnioski z przeprowadzonej oceny obejmują również identyfikację potrzeb szkoleniowych personelu, dzieci i rodziców/opiekunów prawnych w obszarze ochrony dzieci.

10. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

1. Za przygotowanie personelu do stosowania standardów odpowiada osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich.
2. Zadaniem osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu jest:
 - a. przekazanie wszystkim członkom personelu niniejszego dokumentu,
 - b. przeprowadzenie szkolenia i poinformowanie w jego ramach wszystkich członków personelu w szczególności o zasadach bezpiecznych relacji, rozpoznawaniu symptomów krzywdzenia dzieci, ścieżce zgłaszania ujawnionych przypadków lub podejrzeń krzywdzenia dzieci, konsekwencjach braku stosowania obowiązków wynikających z wdrożenia niniejszego dokumentu,
 - c. odebranie od wszystkich członków personelu oświadczenia o zapoznaniu się z niniejszym dokumentem oraz z zobowiązaniem do jego przestrzegania (załącznik nr 7),
 - d. poinformowanie wszystkich członków personelu o każdej zmianie treści niniejszego dokumentu.
3. Przeprowadzenie szkolenia, o którym mowa w punkcie 2b, dokumentowane jest w formie listy obecności.
4. Osoba odpowiedzialna za przygotowanie personelu do stosowania niniejszych standardów powinna:
 - a. posiadać wiedzę na temat czynników ryzyka krzywdzenia dzieci,
 - b. posiadać wiedzę na temat rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
 - c. posiadać wiedzę i podstawowe doświadczenie na temat prowadzenia interwencji na rzecz dziecka krzywdzonego.

11. Zasady i sposób udostępniania dokumentu rodzicom/opiekunom prawnym oraz małoletnim do zaznajomienia się z nim i jego stosowania

1. Niniejszy dokument z dniem jego przyjęcia zostaje udostępniony na stronie internetowej Centrum pod adresem <https://edumaster.radom.pl>.
2. Niniejszy dokument z dniem jego przyjęcia zostaje udostępniony przy wejściu do Centrum.
3. Niniejszy dokument został również przygotowany w wersji skróconej, zrozumiałej dla dzieci, dostosowanej do ich potrzeb, wieku, możliwości rozwojowych.

12. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. Ujawnione lub zgłoszone incydenty i zdarzenia zagrażające dobru małoletniego są dokumentowane z wykorzystaniem karty interwencji (załącznik nr 8),
2. Rejestr interwencji wraz z kartami interwencji jest prowadzony w formie papierowej i przechowywany w dokumentacji Centrum.
3. Dostęp do rejestru interwencji oraz kart interwencji posiada dyrektor Centrum, osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci, osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich oraz inne osoby upoważnione przez dyrektora Centrum.

13. Postanowienia końcowe

1. Niniejszy dokument wchodzi w życie z dniem 15 lutego 2024 r.
2. Wszelkie zmiany dokumentu wymagają formy pisemnej.